

מימרא-statement **■**
 קושיא-challenge **⚡**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**
 חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key **key**

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ה	ו	י	ח	ג	ב	א	
אין משתכרין פעמים בביצים.	ת"ר:										■	◇
פליגי בה רב ושמואל	מרי בר מרי:										■	
על חד תרי	חד אמר: [רב/שמואל]									◆	■	
תגר לתגרא.	וחד אמר: [רב/שמואל]									◆	■	
מתריעין על פרקמטיא ואפי' בשבת.	ת"ר:										■	◇
כגון כלי פשתן בבבל, ויין ושמן בארץ ישראל.	ר' יוחנן:										■	
והוא, דזל וקם עשרה בשיתא.	רב יוסף:										■	
אין יוצאין מארץ לחו"ל - אא"כ עמדו סאתים בסלע.	ת"ר:										■	◇
אימתי? בזמן שאינו מוצא ליקח, אבל בזמן שמוצא ליקח, אפי' עמדה סאה בסלע - לא יצא.	ר' שמעון:										■	
אלימלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מארץ לחוצה לארץ, שנאמר: (רות א') ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי.	וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר:										◆	◇
מאי הזאת נעמי?											^	
אמרו: חזיתם, נעמי שיצאת מארץ לחו"ל מה עלתה לה?	ר' יצחק:										!	
אותו היום שבאת רות המואביה לארץ ישראל, מתה אשתו של בעז. והיינו דאמרי אינשי: עד דלא שכיב שיכבא - קיימא מנו בייתה.	וא"ר יצחק:										■	
אכצן זה בעז.	רבה בר רב הונא אמר רב:										■	
מאי קמ"ל?											^	
כי אידך דרבה בר רב הונא											!	
מאה ועשרים משתאות עשה בעז לבניו, שנאמר: (שופטים י"ב) ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלה החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים ובכל אחת ואחת עשה שני משתאות, אחד בבית אביו ואחד בבית חמיו, ובכולן לא זימן את מנוח, אמר: כודנא עקרה במאי פרעא לי.	דאמר רבה בר רב הונא אמר רב:										■	!
וכולן מתו בחייו.	תאנא:										■	
והיינו דאמרי אינשי: בחייך דילדת שיתין, שיתין למה ליה? איכפל ואוליד חד דמשתין זריז.											■	
(סי': מלך אברהם עשר שנים שנפטר נתנשא לבדו.)												◇
אלימלך ושלמון ופלוני אלמוני ואבי נעמי, כולן בני נחשון בן עמינדב הן.	רב חנן בר רבא אמר רב:										■	◇
מאי קמ"ל?											?	
שאפי' מי שיש לו זכות אבות, אינה עומדת לו בשעה שיוצא מארץ לחוצה לארץ.											!	◇
אמיה דאברהם - אמתלאי בת כרנבו, אמיה דהמן - אמתלאי בת עורבתי, וסימניך: טמא טמא, טהור טהור. אמיה דדוד - נצבת בת עדאל שמה, אמיה דשמשון - צלפונית, ואחתיה - נשיין.	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:										■	
למאי נפקא מינה?											?	
לתשובת המינים.											!	
עשר שנים נחבש אברהם אבינו, שלש בכותא ושבע בקרדו	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:										◆	■
מתני איפכא.	רב דימי מנהרדעא:										◆	■

disputants-חולקים	statement-מימרא
central point for summary and review-חזרה	challenge-קושיא
insertion of an earlier segment-קודמת	question-שאלה
story-מעשה	answer-תירוץ
	proof-ראייה

מקרא-key:

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
	מימרא	מאן דאמר										
עברא זעירא דכותא זהו אור כשדים.	רב חסדא:								■			צא
אותו היום שנפטר אברהם אבינו מן העולם, עמדו כל גדולי אומות העולם בשורה ואמרו: אי לו לעולם שאבד מנהיגו, ואוי לה לספינה שאבד קברינטא.	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:										◇	צא
(דברי הימים א' כ"ט) והמתנשא לכל לראש - אמר רב חנן בר רבא אמר רב: אפי' ריש גרגותא משמיא מוקמי ליה.	[רב חנן בר רבא אמר רב]								■		◇	צא:
חס ושלום, שאפי' מצאו סובין לא יצאו, ואלא מפני מה נענשו? שהיה להן לבקש רחמים על דורם ולא בקשו, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) בזעקך יצילוך קבוציך.	רב חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה:								■	◇	<	צא
לא שנו אלא מעות בזול ופירות ביוקר, אבל מעות ביוקר, אפי' עמדו ארבע סאין בסלע - ויצאין	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										◇	צא:
(סימן: סלע פועל חרובא טליא אמרין.)											◇	צא:
נהירנא כד הוּו קיימין ארבע סאין בסלע, והוּו נפישי נפיחי כפן בטבריא מדלית איסר.	דאמר ר' יוחנן:										◇	צא:
נהירנא כד לא הוּו מיתגרין פועליא למדנא קרתא, מריח פיתא מייתין.	ואמר רבי יוחנן:										◇	צא:
נהירנא כד הוּו בצע ינוקא חרובא, והוּו גניד חוטא דדובשא על תרין דרעהו.	ואמר רבי יוחנן:										◇	צא:
נהירנא כד הוּו נטיל עורבא בשרא, ונגיד חוטא דמשחא מריש שורא ועד לארעא.	ואמר ר' אלעזר:										◇	צא:
נהירנא כד הוּו מטילין טליא וטלייתא בשוקא כבר שית עשרה וכבר שב עשרה, ולא הוּו חטאן.	ואמר רבי יוחנן:										◇	צא:
נהירנא כד הוּו אמרין בי מדרשא: דמודי להון - נפיל בידיהון, דמתרחין עליהון - דיליה דילהון.	ואמר רבי יוחנן:										◇	צא:
כתיב: (רות א') מחלון וכליון, וכתיב: (דברי הימים א' ד') יואש ושרף												צא:
מחלון וכליון שמן, ולמה נקרא שמן יואש ושרף, יואש - שנתיאשו מן הגאולה, שרף - שנתייבו שריפה למקום	חד אמר: [רב/שמואל]								■	◇		צא:
יואש ושרף שמן, ולמה נקרא שמן מחלון וכליון? מחלון - שעשו גופן חולין, וכליון - שנתייבו כליה למקום.	וחד אמר: [רב/שמואל]								■	◇		צא:
תניא כמאן דאמר: מחלון וכליון שמן											◇	צא:
מאי דכתיב: (דברי הימים א' ד') ויוקים ואנשי כוזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים עתיקים?	דתניא:								■	■	◇	צא:
ויוקים - זה יהושע שהקים שבועה לאנשי גבעון									■			צא:
ואנשי כוזבא - אלו אנשי גבעון שכזבו ביהושע									■			צא:
ויואש ושרף - אלו מחלון וכליון, ולמה נקרא שמן יואש ושרף? יואש - שנתיאשו מן הגאולה, שרף - שנתייבו שריפה למקום									■			צא:
אשר בעלו למואב - שנשאו נשים מואביות									■			צא:
וישבי לחם - זו רות המואביה ששבה ונדבקה בבית לחם יהודה									■			צא:
והדברים עתיקים - דברים הללו עתיקי ימיא אמרן, דכתיב: (תהלים פ"ט) מצאתי דוד עבדי, וכתיב: (בראשית י"ט) שתי בנותיך הנמצאות.									■			צא:
(דברי הימים א' ד') המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם										■	◇	צא:
המה היוצרים - אלו בני יונדב בן רכב שנצרו שבועת אביהם									■			צא:
וישבי נטעים - זה שלמה שדומה לנטיעה במלכותו									■			צא:
וגדרה - זו סנהדרין שגדרו פרצותיהן של ישראל									■			צא:
עם המלך במלאכתו ישבו שם - זו רות המואביה שראתה במלכות שלמה בן בנו של בן בנה, שנאמר: (מלכים א' ב') וישם כסא לאם המלך									■			צא:
לאמה של מלכות.	וא"ר אלעזר:								■			צא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
(ויקרא כ"ה) ואכלתם מן התבואה ישן - בלא סלמנטון.		ת"ר:														צא:
מאי בלא סלמנטון?																צא:
בלא רצינתא		רב נחמן:														צא:
בלא שדיפא.		רב ששת:														צא:
תניא כותיה דרב ששת, תניא כותיה דרב נחמן.																צא:
ואכלתם ישן - יכול יהו ישראל מצפין לחדש מפני ישן שכלה? ת"ל: (ויקרא כ"ה) עד בא תבואתה - עד שתבא תבואה מאליה.		תניא כותיה דרב נחמן:														צא:
ואכלתם מן התבואה ישן - יכול יהו ישראל מצפין לחדש מפני ישן שרע? ת"ל: עד בא תבואתה - עד שתבא תבואה מאליה.		תניא כותיה דרב ששת:														צא:
(ויקרא כ"ו), ואכלתם ישן נושן - מלמד שכל המיושן מחבירו הוי יפה מחבירו. ואין לי אלא דברים שדרכן ליישן, דברים שאין דרכן ליישן מנין? ת"ל: ישן נושן מכל מקום. וישן מפני חדש תוציאו - מלמד שהיו אוצרות מלאין ישן וגרנות מלאין חדש, והיו ישראל אומרים: היאך נוציא זה מפני זה.		ת"ר:														צא:
כל מילי עתיקא מעליא, לבר מתמרי ושיכרא והרסנא.		רב פפא:														צא:
הדרן עלך המוכר את הספינה.																

statement-מימרא- ■
 challenge-קושיא- ⚡
 question-שאלה- ^
 answer-תירוץ- !
 proof-ראיה- ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	מ
המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו, ואפילו זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	[ת"ק]													■
זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן.	ר"ש בן גמליאל:													■
המוכר שור להבירו ונמצא נגחן - רב אמר: הרי זה מקח טעות	איתמר: [רב]												◆	◇
יכול לומר לו לשהיטה מכרתיו לך.	שמואל:												◆	◇
וליהזי אי גברא דובין לנכסתא - לנכסתא, אי לרדיא - לרדיא													⚡	
בגברא דובין להכי ולהכי.													!	◇
וליהזי דמי היכי ניהון													⚡	
לא צריכא, דאייקר בישרא וקם בדמי רדיא.													!	◇
אי הכי, למאי נפקא מינה?													⚡	
נפקא מינה לטרחא.													!	◇
היכי דמי?													^	
אי דליכא לאישתלומי מיניה													!	
ליעכב תורא בזויה, דאמרי אינשי: מן מרי רשותיך פארי אפרע													⚡	
לא צריכא, דאיכא לאישתלומי מיניה													!	◇
הרי זה מקח טעות - בתר רובא אולינן, ורובא לרדיא זבני	רב:												◆	◇
כי אזלינן בתר רובא - באיסורא, בממונא לא.	שמואל:												◆	◇
(סימן: אשה ועבד שור שורין ופירות).														◇
האשה שנתאלמנה או נתגרשה, והיא אומרת בתולה נישאתי, והוא אומר לא כי, אלא אלמנה נשאתיך, אם יש עדים שיצאה בהינמא וראשה פרוע - כתובתה מאתימ	מיתבי:												⚡	◇
טעמא דאיכא עדים, הא ליכא עדים לא, ואמאי? לימא: הלך אחר רוב הנשים, ורוב נשים בתולות נישאות													⚡	
משום דאיכא למימר: רוב נשים בתולות נישאות, ומיעוט - אלמנות, וכל הנישאת בתולה יש לה קול, וזו הואיל ואין לה קול - איתרע לה רובא.	רבינא:												!	◇
אי כל הנישאות בתולות יש להן קול, כי איכא עדים מאי הוי? מדלית לה קול - סהדי שקרי ניהון													⚡	
אלא, רוב הנישאות בתולות יש להן קול, וזו הואיל ואין לה קול - איתרע לה רובא.													!	◇
המוכר עבד לחברו ונמצא גנב או קוביוסטוס - הגיעו, לסטים מזויין או מוכתב למלכות - אומר לו הרי שלך לפניך	ת"ש:												⚡	◇
רישא מאי טעמא? לאו משום דרובא הכי איתנהו													⚡	
לא, כולהו הכי איתנהו.													!	◇
שור שנגח את הפרה ונמצא עובר בצה, ואינו ידוע אם עד שלא נגחה ילדה או אם משנגחה ילדה - משלם חצי נזק לפרה ורביע לולד	ת"ש:												⚡	◇
ואמאי? לימא: הלך אחר רוב פרות, ורוב פרות מתעברות ויולדות, והא ודאי מחמת נגיחה הפילה													⚡	
התם משום דמספקא לן, דאיכא למימר: מקמה אתא ומביעתותא הפילה, ואיכא למימר: מאחורה אתא ומינגח נגחה והפילה, הוי ממון המוטל בספק, וכל ממון המוטל בספק חולקין.													!	◇
לימא כתנאי:													⚡	◇

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ♠
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שור שהיה רועה ונמצא שור הרוג בצדו, אע"פ שזה מנוגח וזה מועד ליגח, זה מנושך וזה מועד לישוך - אין אומרים בידוע שזה נגחו וזה נשכו	[ת"ק]								♠	■	◇
גמל האוחז בין הגמלים ונמצא גמל הרוג בצדו - בידוע שזה הרגו	רבי אחא:								♠	■	◇
סברוה דרובא וחזקה כי הדדי נינהו, לימא: רב דאמר כר' אחא, ושמואל דאמר כתנא קמא									♠	■	◇
אנא דאמרי אפילו לתנא קמא, עד כאן לא קאמר תנא קמא התם - אלא דלא אזלינן בתר חזקה, אבל בתר רובא אזלינן	אמר לך רב:								!	■	◇
אנא דאמרי אפילו לר' אחא, עד כאן לא קאמר ר' אחא התם - אלא דאזלינן בתר חזקה דהוא גופיה מוחזק, אבל בתר רובא לא אזלינן.	ושמואל אמר לך:								!	■	◇
המוכר פירות לחברו וזרען ולא צמחו, ואפ"ל זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	ת"ש:								♠	■	◇
מאי אפ"ל? לאו אפילו זרע פשתן דרובא לזריעה זבני, ואפ"ה לא אזלינן בתר רובא									♠	■	◇
תנאי היא									!	■	◇
המוכר פירות לחברו וזרען ולא צמחו, זרעוני גינה שאין נאכלין - חייב באחריותן, זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	דתניא: [ת"ק]								♠	■	◇
נותן לו דמי זרע	רבי יוסי:								♠	■	◇
הרבה לוקחין אותו לדברים אחרים	אמרו לו:								♠	■	◇
מאן תנאי?									^	■	◇
אילמא רבי יוסי ואמרו לו									!	■	◇
תרווייהו בתר רובא אזלי, מר אזיל בתר רובא דאינשי, ומר אזיל בתר רובא דזריעה									♠	■	◇
אלא, אי תנא קמא ור' יוסי, אי ת"ק ואמרו לו.									!	■	◇
מהו נותן לו? דמי זרע ולא הוצאה	ת"ר: [ת"ק]								♠	■	◇
אף הוצאה.	ויש אומרים:								♠	■	◇
מאן יש אומרים?									^	■	◇
רשב"ג היא.	רב חסדא:								!	■	◇
הי רבן שמעון בן גמליאל?									^	■	◇
אילמא רשב"ג דמתני'									!	■	◇
המוכר פירות לחברו וזרען ולא צמחו, ואפילו זרע פשתן - אינו חייב באחריותן	דתנן: [ת"ק]								!	■	◇
אימא סיפא:									!	■	◇
זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן	רשב"ג:								!	■	◇
ת"ק נמי הכי קאמר: זרע פשתן הוא דאינו חייב באחריותן, הא זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן	[ת"ק]								♠	■	◇
אלא לאו הוצאה איכא בינייהו									!	■	◇
דמי זרע	מר סבר: [ת"ק]								!	♠	◇
אף הוצאה	ומ"ס: [רשב"ג]								!	♠	◇
ממאי? דלמא איפכא									♠	■	◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קשיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer</p> <p>ראייה-proof</p>
---	--

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא לא קשיא, כל תנא בתרא לטפויי מילתא קא אתי.												!
ודלמא כולה רשב"ג היא, וחסורי מחסרא והכי קתני: המוכר פירות לחבירו וזרען ולא צמחו, אפילו זרע פשתן - אינו חייב באחריותו, דברי רשב"ג, שרשב"ג אומר: זרעוני גינה שאינן נאכלין - חייב באחריותן הא זרע פשתן אינו חייב באחריותן												!
אלא הא רבן שמעון בן גמליאל												!
המוליך חטין לטחון ולא לתתן ועשאן סובין או מורסן, קמה לנחתום ואפאו פת ניפולין, בהמה לטבח וניבלה - חייב, מפני שהוא כנושא שכר	דתניא: [ת"ק]											!
נותן לו דמי בושתו ודמי בושת אורחיו.	רשב"ג:											!
מנהג גדול היה בירושלים, המוסר סעודה לחברו וקלקלה - נותן לו דמי בשתו ודמי בושת אורחיו.	וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר:											
עוד מנהג גדול היה בירושלים, מפה פרוסה על גבי הפתח כל זמן שמפה פרוסה - אורחין נכנסין, נסתלקה המפה - אין האורחין נכנסין.												
המוכר פירות לחבירו - הרי זה מקבל עליו רובע טנופת לסאה												■
תאנים - מקבל עליו עשר מתולעות למאה												■
מרתף של יין - מקבל עליו עשר קוססות למאה קנקנים												■
בשרון - מקבל עליו עשר פיטסות למאה.												■
רובע קטנית לסאה.	תאני רב קטינא:											■
ועפרורית לא?												!
בורר צרור מגרנו של חברו - נותן לו דמי חטין	והאמר רבה בר חייא קטוספאה משמיה דרבה:											!
קטנית - רובע, עפרורית - פחות מרובע.												!
ועפרורית רובע לא?												!
המוכר פירות לחברו, חטין - מקבל עליו רובע קטנית לסאה, שעורים - מקבל עליו רובע נישובת לסאה, עדשים - מקבל עליו רובע עפרורית לסאה	והא תניא:											!
מאי לאו הוא הדין לחטים ולשעורין												!
שאני עדשים, דמיעקר עקרי להו.												!
אלא טעמא דעדשים דמיעקר עקרי להו, אבל חטי ושערי לא, תפשוט מינה: חטי ושערי דעפרורית לא מקבל												!
לעולם חטי ושערי מקבל עפרורית, עדשים איצטריכא ליה, דסלקא דעתך אמינא: כיון דמיעקר עקרי להו - יותר מרובע נמי לקבל, קא משמע לן.												!
אם בא לנפות - מנפה את כולו.	רב הונא:											!
דינא	אמרי לה:											!
קנסא	ואמרי לה:											!
מאן דיהיב זוזי - אפירי שפירי יהיב, ורובע לא טרח איניש, יותר מרובע טרח איניש, וכיון דטרח - טרח בכוליה.	אמרי לה דינא:											!
רובע שכית, יותר לא שכית, ואיהו הוא דעריב, וכיון דעריב - קנסוהו רבנן בכוליה.	אמרי לה קנסא:											!
(סימן: כל תרי שטרי דראבין בר רב נחמן אונאה וקבלנותא.)												!
כל סאה שיש בה רובע ממין אחר - ימעט	מיתבי:											!

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
 insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
 story-מעשה O

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סברוה דרובע דכלאים כיותר מרובע דהכא, וקא תני: ימעט										⚡		צד.
לא, רובע דכלאים כי רובע דהכא דמי.										!	♦	צד.
אי הכי, אמאי ימעט?										⚡		צד.
משום חומרא דכלאים										!		צד.
אי הכי, אימא סיפא										⚡		צד.
יבור	רבי יוסי:									⚡	♦	צד:
אי אמרת בשלמא כיותר מרובע טנפת דמי, בהא קא מיפלגי										⚡		צד:
לא קנסינן התירא אטו איסורא	ת"ק סבר:									⚡	♦	צד:
קנסינן	ור' יוסי סבר:									⚡	♦	צד:
אלא אי אמרת כרובע דמי, אמאי יבור?										⚡		צד:
התם היינו טעמא דר' יוסי, משום דמיהו כי מקיים כלאים.										!	♦	צד:
שנים שהפקידו אצל אחד, זה מנה וזה מאתים, זה אומר מאתים שלי וזה אומר מאתים שלי - נותן לזה מנה ולזה מנה, והשאר יהא מונח עד שיבא אליהן	ת"ש:									⚡	♦	צד:
הכי השתא, התם ודאי מנה למר ומנה למר, הכא מי יימר דלאו כוליה ערובי עריב.										!	♦	צד:
"א"כ מה הפסיד הרמאי? אלא הכל יהא מונח עד שיבא אליהן	ת"ש מסיפא, א"ר יוסי:									⚡	♦	צד:
הכי השתא, התם ודאי איכא רמאי, הכא מי יימר דערובי עריב.										!	♦	צד:
שטר שיש בו רבית - קונסין אותו, ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי ר"מ	ת"ש: [ר"מ]									⚡	♦	צד:
הכי השתא, התם משעת כתיבה הוא דעבד ליה שומא, הכא מי יימר דערובי עריב.										!	♦	צד:
גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית	ת"ש מסיפא, וחכ"א:									⚡	♦	צד:
הכי השתא, התם ודאי קרנא דהתירא הוא, הכא מי יימר דכוליה לא ערובי עריב.										!	♦	צד:
לא את המותר בלבד הוא מחזיר, אלא מחזיר לו את כל הרבעין כולן	ת"ש, דתני רבין בר ר"ב:									⚡	♦	צד:
אלמא היכא דבעי אהדורי - כולה מהדר										⚡		צד:
הכי השתא, התם הן חסר הן יתיר א"ל, מיהו רביע לא חשיב, יתר מרביע חשיב, דכיון דחזי ליה לאיצטורפי בתשעת קבין, הויא לה ארעא חשיבתא באפי נפשא והדרא.										!	♦	צד:
האונאה, פחות משתות - נקנה מקח, יותר משתות - בטל מקח, שתות - קנה ומחזיר אונאה:	ת"ש:									⚡	♦	צד:
אמאי? ליהדר עד פחות משתות ש"מ: כל היכי דבעי לאהדורי - כולה מהדר										⚡		צד:
הכי השתא, התם מעיקרא שוה בשוה א"ל, מיהו פחות משתות - לא ידיעה במנה ומחיל איניש, שתות - ידיעה ולא מחיל איניש, יתר משתות - מקח טעות הוא ובטל מקח.										!	♦	צד:
המקבל שדה מחברו ליטע - הרי זה מקבל עליו עשר בוריות למאה, יותר מכאן - מגלגלין עליו את הכל	ת"ש:									⚡	♦	צד:
כל יתר מכאן כבא ליטע מתחלה דמי.	רב הונא בריה דרב יהושע:									!	♦	צד:
מרתף של יין וכו'.											■	צד:
היכי דמי?										⚡		צד:

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי דא"ל מרתף של יין סתם - קשיא, אי דאמר ליה מרתף זה של יין - קשיא											ז	צה
אי דאמר ליה מרתף זה - קשיא											ז	צה
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה, מרתף זה של יין אני מוכר לך - נותן לו יין הנמכר בחנות, מרתף זה אני מוכר לך - אפילו כולו חומץ הגיעו	דתניא:										ז	צה
לעולם דא"ל מרתף של יין סתם, ותני ברישא דברייתא: ומקבל עליו עשר קוססות למאה.											!	צה
ובסתם מי מקבל?											ז	צה
המוכר חבית יין לחברו - נותן לו יין שכולו יפה	והא תאני ר' חייא:										ז	צה
שאני חבית, דכולא חד חמרא הוא.											!	צה
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה, וזהו אוצר ששנו חכמים במשנתנין	והא תני רב זביד דבי ר' אושעיא:										ז	צה
אלא מתני' נמי דאמר ליה זה.											!	צה:
קשיא זה אזק											ז	צה
לא קשיא: הא דאמר ליה למקפה, הא דלא א"ל למקפה דרב זביד - דא"ל למקפה, ברייתא - דלא א"ל למקפה הלכך: מרתף של יין וא"ל למקפה - נותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין וא"ל למקפה - נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה מרתף זה של יין ולא א"ל למקפה - נותן לו יין הנמכר בחנות.											!	צה
מרתף של יין ולא א"ל למקפה מאי?	איבעיא להו:										^	צה
פליגי בה רב אחא ורבינא											!	צה
מקבל	חד אמר: [רב אחא/ רבינא]										!	צה
לא מקבל.	וחד אמר: [רב אחא/ רבינא]										!	צה
מאן דאמר מקבל - דייק מדרב זביד											■	צה
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה	דקתני:										■	צה
ואוקימנא דאמר ליה למקפה, טעמא דאמר ליה למקפה, הא לא א"ל למקפה - מקבל.											■	צה
ומ"ד לא מקבל - דייק מברייתא											■	צה
מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה	דקתני:										■	צה
ואוקימנא דלא א"ל למקפה.											■	צה
ולמאן דדייק מדרב זביד, קשיא ברייתא											ז	צה
במה דברים אמורים - דאמר ליה למקפה, הא לא אמר ליה למקפה - מקבל, ומרתף זה של יין ולא א"ל למקפה - נותן לו יין הנמכר בחנות.	חסורי מחסרא והכי קתני:										!	צה
ולמאן דדייק מברייתא, קשיא דרב זביד, דאוקימנא דא"ל למקפה, הא לא א"ל למקפה - מקבל											ז	צה
הוא הדין דאע"ג דלא א"ל למקפה לא מקבל, והאי דאוקימנא דא"ל למקפה, משום דקשיא זה אזה.											!	צה
יין הנמכר בחנות - מברכין עליו בורא פרי הגפן	רב יהודה:										■	צה
גבי חמרא דאקרים למה לי?	רב חסדא:										■	צה
על הפת שעפשה, ועל היין שהקרים, ועל תבשיל שעברה צורתו - אומר שהכל נהיה בדברן	מיתבי:										ז	צה

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר פירות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
מודה רב יהודה בפורצמא דמיזדבן אקרנתא.	רב זביד:									!	◇
הא רב יהודה, הא רב חסדא, מר כמאן סבירא ליה?	אביי לרב יוסף:									^	
מתניתא ידענא	א"ל: [רב יוסף]									!	◇
הבודק את החבית להיות מפריש עליה תרומה והולך, ואחר כך נמצאת חומץ - כל ג' יום ודאי, מכאן ואילך ספק.	דתניא:									!	◇
מאי קאמר?										^	
ה"ק: כל ג' ימים הראשונים ודאי יין, מכאן ואילך ספק מאי טעמא? חמרא מעילאי עקר, והאי טעימיה ולא עקר, אם תמצא לומר בתר דטעימיה עקר, הוה ריחא חלא וטעימיה חמרא, וכל ריחיה חלא וטעימיה חמרא - חמרא.	ר יוחנן:	◇	■	!							◇
כל ג' ימים האחרונים ודאי חומץ, מכאן ולהלן ספק מאי טעמא? חמרא מתתאי עקר, ואימור עקר ולא אדעתיה, ואם תמצא לומר מעילאי עקר והא טעימיה ולא עקר, דלמא בתר דטעימיה עקר, הוה ריחיה חלא וטעמ' חמרא, וריחיה חלא וטעימיה חמרא - חלא.	רבי יהושע בן לוי:	◇	■	!							◇
ראשונים ודאי יין, אחרונים ודאי חומץ, אמצעיים ספק.	דרומאי מתנו משמיה דר' יהושע בן לוי:	◇	■								◇
הא גופא קשיא, אמרת: ראשונים ודאי יין, אלמא ריחיה חלא וטעימיה חמרא - חמרא, והדר אמרת: אחרונים ודאי חומץ, אלמא ריחיה חלא וטעימיה חמרא - חלא.										ז	
כגון דאשתכח חלא סיפתקא, דאי לאו דעקר תלתא יומי - לא הוה משתכח חלא סיפתקא.										!	◇
כמאן פשט ליה?										^	◇
פליגי בה רב מרי ורב זביד										!	
כרבי יוחנן	חד אמר: [רב מרי/רב זביד]	◇	■	!							◇
כרבי יהושע בן לוי.	וחד אמר: [רב מרי/רב זביד]	◇	■	!							◇
המוכר חבית יין לחברו והחמיצה - אמר רב: כל ג' ימים הראשונים ברשות מוכר, מכאן ואילך - ברשות לוקח	איתמר: [רב]									◇	■
חמרא אכתפא דמאריה שוואר.	שמואל:									◇	■
עבד רב יוסף עובדא כוותיה דרב בשיכרא, וכוותיה דשמואל בחמרא.	[רב יוסף]									■	
והלכתא כוותיה דשמואל.										■	◇
אחד שכר תמרים, ואחד שכר שעורים, ואחד שמרי יין - מברכין עליהם שהכל נהיה בדברו.	ת"ר: [ת"ק]									◇	■
שמרים שיש בהם טעם יין - מברך עליהן כורא פרי הגפן.	אחרים:									◇	■
אין הלכה כאחרים.	רבה ורב יוסף									■	◇
דכולי עלמא, רמא תלתא ואתא ארבעה - חמרא הוא	רבא:									■	
רבא לטעימיה										■	
כל חמרא דלא דרי על חד תלת מיא - לאו חמרא הוא	דאמר רבא:									■	◇
רמא תלתא ואתא תלתא - ולא כלום הוא										■	
כי פליגי - דרמא תלתא ואתא תלתא ופלאגא	[רבא]									■	◇
תלתא עייל תלתא נפיק, פש ליה פלאגא, ופלאגא בשיתא פליגי מיא - ולא כלום הוא	דרבנן סברי:									◇	■
תלתא עול תריין ופלאגא נפיק, פש ליה כוזא, וכוזא בתרי ופלאגא - חמרא מעליא הוא.	ואחרים סברי:									◇	■

statement-מימרא-מזכר **■**
 challenge-קושיא-קושיא **⚡**
 question-שאלה-שאלה **^**
 answer-תירוץ-תירוץ **!**
 proof-ראייה-ראייה **■**

disputants-חולקים-חולקים **◆**
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה **◇**
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת **<**
 story-מעשה-מעשה **O**

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וביותר מכדי מדתו מי פליגי?											⚡	◇
המתמד, ונתן מים במדה, ומצא כדי מדתו - פטור	והא נתן: [ת"ק]										◆	⚡
מחייב	ר' יהודה:										◆	⚡
עד כאן לא פליגי אלא בכדי מדתו, אבל ביותר מכדי מדתו לא פליגי											⚡	
הוא הדין דאפילו ביותר מכדי מדתו פליגי, והאי דקא מפלגי בכדי מדתו, להודיעך כחו דר' יהודה.											!	◇
שמרים שיש בהן טעם יין, מהו?	בעא מיניה רב נחמן בר יצחק מרב חייא בר אבין:											^
מי סברת חמרא הוא? קיוהא בעלמא הוא.	אמר ליה: [רב חייא בר אבין]											!
שמרים של תרומה - ראשון ושני אסור, ושלישי מותר	ת"ר: [ת"ק]											◆
אף שלישי בנותן טעם.	רבי מאיר:											◆
ושל מעשר - ראשון אסור, שני מותר	[ת"ק]											◆
אף שני בנותן טעם.	רבי מאיר:											◆
ושל הקדש - שלישי אסור, ורביעי מותר	[ת"ק]											◆
אף רביעי בנותן טעם.	רבי מאיר:											◆
של הקדש לעולם אסור, ושל מעשר לעולם מותר	ורמינהי:											⚡
קשיא הקדש אהקדש, קשיא מעשר אמעשר												⚡
הקדש אהקדש לא קשיא: כאן בקדושת הגוף, כאן בקדושת דמים												!
מעשר אמעשר נמי לא קשיא: כאן במעשר ודאי, כאן במעשר דמאי.												!
כדרך שאמרו לענין איסורן, כך אמרו לענין הכשירן.	ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:											■
הכשירן דמאי? אי דמאי - אכשורי מכשירי, אי דחמרא - אכשורי מכשירי:												⚡
לא צריכא, שתמדו במי גשמים.												!
וכיון דקא שקיל ורמי להו למנא - אחשבינהו												⚡
לא צריכא, שנתמד מאליו.												!
וכיון דקא נגיד קמא קמא - אחשבינהו												⚡
בפרה ששיתה ראשון ראשון.	רב פפא:											!
אין אומרים קידוש היום אלא על היין הראוי לינסך על גבי המזבח.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:											■
למעוטי מאי?												^
אילימא למעוטי יין מגתו												!
יין מגתו לא יביא, ואם הביא - כשר	והא תאני ר' חייא:											⚡
וכיון דאם הביא כשר, אנן אפילו לכתחלה נמי												⚡

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סוחט אדם אשכול של ענבים ואומר עליו קידוש היום	דאמר רבא:								⚡				
ואלא למעוטי מפיה ומשוליה									!		◇	צד:	
מפיה ומשוליה לא יביא, ואם הביא - כשך	והא תני רבי חייא:								⚡		◇	צד:	
ואלא למעוטי יין כושי, בורק, היליסטון, של מרתף, של צמוקים									!		◇	צד:	
בכולן לא יביא, ואם הביא - כשך	והא תניא:								⚡		◇	צד:	
ואלא למעוטי יין קוסס, מזוג, מגולה, ושל שמרים, ושריחו רע									!		◇	צד:	
בכולן לא יביא, ואם הביא - פסול.	דתניא:								!		◇	צד:	
למעוטי מאי?										^	◇	צד:	
אי למעוטי קוסס,									!			צד:	
פלוגתא דר' יוחנן ור' יהושע בן לוי היא									⚡	⚡		צד:	
אי למעוטי מזוג									!			צד:	
עלויי עלייה									⚡			צד:	
בכוס של ברכה, שאין מברכין עליו עד שיתן לתוכו מים	מודים חכמים לר"א:								⚡			צד:	
אי למעוטי מגולה									!			צד:	
סכנה היא									⚡			צד:	
אי למעוטי של שמרים									!			צד:	
היכי דמי?										^		צד:	
אי דרמא תלתא ואתא ארבעה									!			צד:	
חמרא מעליא הוא									⚡			צד:	
אי דרמא תלתא ואתא תלתא ופלגא									!			צד:	
פלוגתא דרבנן ואחרים היא									⚡			צד:	
אלא למעוטי שריחו רע.									!		◇	צד:	
ואיבעית אימא: לעולם למעוטי מגולה, ואע"ג דעברי' במסנת, כר' נחמיה אפילו הכי (מלאכי א') הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך.									!		◇	צד:	
חמר חוורין, מהו?	בעא מיניה רב כהנא חמוה דרב משרשיא מרבא:										^	◇	צד:
(משלי כ"ג) אל תרא יין כי יתאדם:	אמר ליה:								!		◇	צד:	
קנקנים בשרון וכו'.											■	<	צד:
פיטסות נאות ומגופרות.	תאנא:										■	◇	צד:
המוכר יין לחבירו והחמיץ - אינו חייב באחריותו											■	מ	צד:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר פירות	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ואם ידוע שיינו מחמיץ - הרי זה מקח טעות.													◊	צז:
ואם אמר לו יין מבושם אני מוכר לך - חייב להעמיד לו עד העצרת													◊	צח:
וישן - משל אשתקד													■	צח.
ומיושן - משל ג' שנים.													■	צח.